

NOTY O AUTORACH

Julian Auleytner, profesor, ekonomista. Urodzony w 1948 r. w Warszawie. Studia ekonomiczno-społeczne w Szkole Głównej Planowania i Statystyki.

W latach 1969-1971 stażysta w Wydziale Zatrudnienia m. st. Warszawy. Od 1971 do 1977 r. kierownik działu socjalnego i spraw personalnych CWU „Libella”. Następnie, do 1988 r., adiunkt w Instytucie Pracy i Spraw Socjalnych. Od 1988 r. pracownik naukowo-dydaktyczny na Uniwersytecie Warszawskim. W 1993 r. założyciel i rektor WSP TWP w Warszawie. Równocześnie wykładowca na WSP w Kielcach (1992-1994) oraz na ATK w Warszawie (1995-1998).

Od 1986 do 1989 r. członek Rady Konsultacyjnej przy przewodniczącym Rady Państwa, od 1993 do 1995 wiceprzewodniczący Rady do Spraw Polityki Społecznej przy Prezydencie RP.

W latach 1981-1992 doradca Sekretarza Generalnego Episkopatu Polski, 1981-1984 członek Prymasowskiej Rady Społecznej, 1984-1991 członek Komisji Episkopatu do Spraw Młodzieży oraz Komisji Iustitia et Pax, 1990-1996 prezes ZG TWP.

Obecnie członek Komitetu Nauk o Pracy i Polityce Społecznej oraz Komitetu Prognoz Polska 2000 przy Prezydium PAN, członek Komitetu Kierowniczego Europejskiej Sieci Uniwersytetów Kształcenia Ustawicznego (EUCEN) oraz Rady Programowej Centralnej Komisji Egzaminacyjnej. Przewodniczący Komisji Rewizyjnej Krajowego Funduszu na Rzecz Dzieci.

Główne obszary badań: socjologia, polityka społeczna.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Racjonalizacja zatrudnienia w przedsiębiorstwie* (red., 1979); *Klasyfikacja zawodów i specjalności* (1980); *Humanistyczny model polityki personalnej w zakładzie pracy* (1981); *Wiodące doktryny polityki zatrudnienia* (1983); *Opisy treści pracy zawodów robotniczych* (1985); *Fluktuacja kadr w przemyśle* (1985); *Wprowadzenie do doktryn polityki społecznej* (1987); *Nauka o polityce społecznej. Wybrane problemy* (red., 1990); *Państwo. Kościół. Społeczeństwo* (1993); *Polityka społeczna. Stan i perspektywy* (red., 1995); *Instytucje polityki społecznej. Podmioty i fundusze* (1996); *Polityka społeczna wobec osób niepełnosprawnych* (red., 1996); *Polityka społeczna. Teoria a praktyka* (1997); *Teoretyczne problemy nauki o polityce społecznej* (red., 1999); *Lifelong Learning. Links between Western and Central Europe* (1999).

Jerzy Bartmiński, profesor, polonista, językoznawca i folklorysta. Urodzony w 1939 r. w Przemyślu. Studia polonistyczne na Uniwersytecie im. Marii Curie-Skłodowskiej.

Od 1961 r. pracownik naukowo-dydaktyczny UMCS, w latach 1990-1993 prorektor, obecnie Kierownik Zakładu Tekstologii i Gramatyki Współczesnego Języka Polskiego. Inicjator Wykładów Otwartych UMCS. Założyciel i redaktor „Etnolingwistyki” (t. 1-11, 1988-1999).

W 1980 r. współzałożyciel NSZZ „Solidarność” na UMCS i pierwszy z wyboru przewodniczący komisji zakładowej.

Członek Rady Języka Polskiego przy Prezydium PAN oraz Komitetów PAN-owskich: Językoznawstwa, Nauk Etnologicznych, Sławistycznego, do 1997 r. także Nauk o Literaturze.

Wyróżniony nagrodami Ministra Edukacji Narodowej, nagrodą POL-CUL (Australia), Premio Internazionale di Studi Ethnoantropologici Pitre Salmone; nagrodą im. O. Kolberga, nagrodą im. Z. Glogera i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1999 r.).

Główne obszary badań: językoznawstwo polonistyczne, etnolingwistyka i tekstologia.

Najważniejsze publikacje książkowe: *O języku folkloru* (1973); *O derywacji stylistycznej. Gwara w funkcji języka artystycznego* (1977); *Nazwiska obce w języku polskim. Problemy poprawnościowe, słownik wymowy i odmiany* (współautor, 1978); *Folklor, język, poetyka* (1990); *Językowy obraz świata* (red., 1990); *Kolędy polskie* (współautor, 1991); *Współczesny język polski* (red., 1993); *Pojęcie ojczyzny we współczesnych językach europejskich* (red., 1993); *Słownik stereotypów i symboli ludowych* (red., cz. 1 – 1996, cz. 2 – 1999).

Paweł Bortkiewicz TChr, doktor habilitowany, teolog, publicysta. Urodzony w 1958 r. w Jeleniej Górze. Studia teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym Towarzystwa Chrystusowego w Poznaniu i na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1989-1995 wicerektor, a następnie (od 1997 do 1999 r.) rektor WSD TChr w Poznaniu. W latach 1995-1999 kierownik Katedry Historii Teologii Moralnej Akademii Teologii Katolickiej. Od 1999 r. profesor na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Od 1996 r. również redaktor naczelny miesięcznika „Msza Święta”.

Członek Kolegium Redakcyjnego „Poznańskich Studiów Teologicznych”, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, sekcji moralistów Komisji Teologów Polskich i Katolickiego Stowarzyszenia Dziennikarzy.

Główne obszary badań: teologia moralna, etyka, bioetyka.

Publikacje książkowe: *W polu doświadczenia moralności* (1992); *Być chrześcijaninem wobec wyzwań czasu i świata* (1993); *Zachowanie wartości moralnych w sytuacjach granicznych* (1994); *W służbie życia, t. 1, Demaskacja kultury śmierci* (1999); *Wiara szukająca* (2000); *Tanatologia. Zarys problematyki moralnej* (w druku).

Norman Davies, profesor, historyk. Urodzony w 1939 r. w Bolton (Wielka Brytania). Studia w Oxfordzie (Magdalen College) i na University of Sussex, doktorat na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Od 1971 r. pracownik naukowo-dydaktyczny w School of Slavonic and East European Studies Uniwersytetu Londyńskiego, obecnie emerytowany. Członek Zarządu Wolfson College w Oxfordzie. Współpracownik „The Times”, „The New York Review of Books”, „The Independent”, „Tygodnika Powszechnego” i BBC.

Członek British Academy i członek-korespondent Akademii Umiejętności w Krakowie. Członek PEN-Clubu i Royal Historical Society.

Odznaczony Orderem Polonia Restituta i Krzyżem Wielkim Orderu Zasługi RP. Honorowy obywatel miasta Krakowa i miasta Lublina.

Doktor honoris causa Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie i Uniwersytetu Gdańskiego.

Główne obszary badań: historiografia (zwłaszcza współczesna), metodologia historii, bibliografia historyczna.

Najważniejsze pozycje książkowe: *White Eagle, Red Star: The Polish-Soviet War, 1919-1920* (1972; wyd. pol. *Orzeł biały, czerwona gwiazda: wojna polsko-bolszewicka 1919-1920*, 1997); *Poland, Past and Present. A Select Bibliography of Works in English* (1977); *God's Playground. A History of Poland* (1981; wyd. pol. *Boże igrzysko. Historia Polski*, 1989); *Heart of Europe. A Short History of Poland* (1986; wyd. pol. *Serce Europy*, 1995); *Europe. A History* (1996; wyd.

pol. *Europa. Rozprawa historyka z historią*, 1999); *The Isles. A History* (2000; wyd. pol. *Wyspy*, w druku) oraz *Myśli wyszukane* (2000).

John M. Grondelski, doktor, teolog, etyk. Urodzony w 1959 r. w Perth Amboy (New Jersey, USA). Studia z zakresu filozofii i teologii w Saint Mary's College (Orchard Lake, Michigan), z zakresu teologii na Fordham University w Nowym Jorku.

Od 1985 do 1992 r. asystent w Saint John's University w Nowym Jorku. W latach 1992-1993 stypendysta Fundacji Kościuszkowskiej na KUL-u. Od 1993 pracownik naukowo-dydaktyczny Seton Hall University (South Orange, New Jersey), jednocześnie w latach 1993-1998 prorektor w seminarium duchownym „Immaculate Conception Seminary” Archidiecezji Newark.

Członek Catholic Theological Society of America, Polish Institute of Arts and Sciences, Fellowship of Catholic Scholars, College Theology Society, Society of Catholic Social Scientists. Pracownik Kongresu Polonii Amerykańskiej (Wydział na Stan New Jersey).

Główne obszary badań: teologia moralna, etyka społeczna i bioetyka; myśl Karola Wojtyły.

Autor artykułów publikowanych w czasopismach amerykańskich, włoskich, angielskich i irlandzkich, książki *Nie poczęłaś mnie ku śmierci* (1996) i angielskiego tłumaczenia pracy S. Wielgusa *Polska średniowieczna doktryna „ius gentium”* (1996).

Andrzej Grzegorzycyk, profesor, logik, filozof. Urodzony w 1922 r. w Warszawie. Studia z zakresu filozofii i fizyki na tajnych kompletach uniwersyteckich w Warszawie oraz z filozofii i matematyki na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

W latach 1950-1972 pracownik Instytutu Matematyki, a od 1972 r. Instytutu Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk (od 1982 r. na stanowisku kierownika Pracowni Etyki). Od 1990 r. na emeryturze.

Członek Institut International de Philosophie.

Główne obszary badań: początkowo zagadnienia logiczno-matematyczne, obecnie filozofia humanistyczna, szczególnie antropologia filozoficzna i aksjologia.

Najważniejsze publikacje filozoficzne: *Schematy i człowiek* (1965); *Filozofia czasu próby* (1978; wyróżniona nagrodą PAN w 1980 r.); *Etyka w doświadczeniu wewnętrznym* (1989); *Życie jako wyzwanie. Wprowadzenie w filozofię racjonalistyczną* (1993); *Logic – a Human Affair* (1997); *Europa – odkrywanie sensu istnienia* (2000). Ponadto monografie i podręczniki z dziedziny logiki formalnej, tłumaczone na język angielski, czeski, francuski i rosyjski, wielokrotnie wznawiane, m. in. *Zarys logiki matematycznej* (1960).

Jerzy Kłoczowski, profesor, historyk. Urodzony w 1924 r. w Bogdanach k. Przasnysza. W okresie II wojny światowej żołnierz AK, uczestnik Powstania Warszawskiego. Studia z zakresu historii na Uniwersytecie Poznańskim oraz na Uniwersytecie im. Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Od 1950 r. wykładowca na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, kierownik Instytutu Geografii Historycznej Kościoła, Katedry Archeologii Polski i Katedry Kultury Polskiej KUL. Obecnie emerytowany.

Od 1956 r. członek założyciel warszawskiego Klubu Inteligencji Katolickiej. W 1981 r. kierownik Wszechnicy Regionu Środkowoschodniego, a następnie współpracownik tajnych struktur „Solidarności”. W latach 1987-1990 członek Komitetu Obywatelskiego przy Lechu Wałęsie, 1989-1990 przewodniczący Komitetu Obywatelskiego Lubelszczyzny, 1989-1991 sędzia Trybunału Stanu, 1990-1991 senator RP, członek Komisji Spraw Zagranicznych Senatu.

Od 1991 r. przewodniczący Polskiego Komitetu do Spraw UNESCO. Od 1991 r. dyrektor Instytutu Europy Środkowoschodniej, reprezentant Międzynarodowej Federacji Instytutu Europy Środkowoschodniej. Członek Rady Programowej Instytutu Kultury Europejskiej. Członek założyciel Polskiej Rady Ruchu Europejskiego. Współinicjator utworzenia organizacji kombatan-

kiej AK, pierwszy prezes Światowego Związku AK w Okręgu Lubelskim (1989-1990); inicjator i fundator Instytutu Armii Krajowej w Lublinie (1991). Wiceprzewodniczący Międzynarodowej Komisji Historii Porównawczej Kościołów, przewodniczący Polskiej Komisji Historii Porównawczej Kościołów w Komitecie Nauk Historycznych PAN. Przewodniczący Komitetu Wspólnego UNESCO i Międzynarodowego Komitetu Nauk Historycznych (CISH).

Odznaczony Krzyżem *Virtuti Militari* V kl., Krzyżem Walecznych, Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, wyróżniony nagrodą A. Jurzykowskiego, polsko-litewską Nagrodą Obojga Narodów i in.

Doktor honoris causa uniwersytetu w Grodnie, Akademii Kijowsko-Mohylańskiej, Wolnego Uniwersytetu w Berlinie oraz uniwersytetu Sorbona w Paryżu.

Główne obszary badań: historia kultury polskiej, historia chrześcijaństwa w Polsce i w Europie Środkowowschodniej.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Dominikanie na Śląsku w XIII-XIV wieku* (1956); *Kościół w Polsce* (red., t. 1 – 1968, t. 2 – 1970); *Wspólnoty chrześcijańskie* (1964); *Chrześcijaństwo w Polsce* (1981); *Europa słowiańska w XIV-XV w.* (1984); *Kościół katolicki w świecie i w Polsce. Szkice historyczne* (1986); *Dzieje polskiego chrześcijaństwa* (t. 1 – 1987; t. 2 – 1991); *Od pustelni do wspólnoty* (1987); *Chrześcijaństwo i historia* (1990); *Europa Środkowo-Wschodnia w historiografii krajów regionu* (1993); *La Pologne dans l'Eglise médiévale* (1993); *Młodsza Europa* (1998, wyróżniona nagrodą KLIO); *Unia Lubelska* (1999).

Adam K o n d e r a k, historyk, publicysta. Urodzony w 1946 r. w Przemęczanach w Małopolsce. Studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1973 r. pracownik Biblioteki Uniwersyteckiej KUL, obecnie kustosz. Od 1979 r. współpracownik, a w latach 1984-1988 sekretarz redakcji czasopisma „Spotkania”. Zaangażowany w działalność NSZZ „Solidarność” od chwili powstania.

Główne obszary badań: opozycja polityczna i różne formy oporu wobec systemu komunistycznego ze szczególnym uwzględnieniem roli Kościoła katolickiego i innych wyznań.

Autor artykułów o powyższej tematyce. Publikacje książkowe: *Bibliografia prasy „Solidarności”. 28 III 1980 – 13 XII 1981* (1990); *Bibliografia prasy opozycyjnej w PRL – do wprowadzenia stanu wojennego* (1998).

Ks. Janusz K r ó l i k o w s k i, doktor, teolog. Urodzony w 1962 r. w Mielcu. Studia teologiczne w Instytucie Teologicznym w Tarnowie oraz w Rzymie: na Papieskim Uniwersytecie Świętego Krzyża (teologia systematyczna), w Papieskim Instytucie Wschodnim (teologia patrystyczno-dogmatyczna) i w Instytucie Świętego Tomasza przy Papieskim Instytucie Świętego Tomasza (Angelicum).

Od 1996 r. profesor teologii wschodniej Papieskiego Uniwersytetu Świętego Krzyża w Rzymie i od 1997 r. adiunkt w Instytucie Teologicznym w Tarnowie.

Członek Polskiego Towarzystwa Mariologicznego. Współpracownik czasopism: „Tarnowskie Studia Teologiczne”, „Salvatoris Mater”, „Vox Patrum”, „Annales Theologici”, „Forma Sororum”.

Główne obszary badań: trynitologia, antropologia, mariologia, myśl Jana Pawła II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Mały przewodnik po Katechizmie Kościoła katolickiego* (1996); *Pójdź za Mną. Wprowadzenie do teologii moralnej* (1997); *La centralità del mistero di Cristo nella teologia morale* (Roma 1997); *Z Chrystusem w historii. Rozważania chrystologiczne* (1999); *Mamy przystęp do Ojca. Rozważania o Bogu Ojcu* (1999); *Maryja w pamięci Kościoła. Mariologia, cz. I* (1999); *Matka Zbawiciela. Mariologia, cz. II* (1999); *Trójca Święta i życie chrześcijańskie. Rozważania trynitarne* (1999); *Budzenie Kościoła. O misji Papieża Jana Pawła II po dwudziestu latach pontyfikatu* (2000); *Fides quaerens intellectum. O naturze i metodzie teologii* (2000); *Od wiary do teologii. Dokumenty Międzynarodowej Komisji Teologicznej 1969-1996* (red. i tłum., 2000).

Stanisław J. T. Majdański, doktor, filozof. Urodzony w 1935 r. we Włocławku. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1957 pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Współpracownik Instytutu Studiów nad Rodziną (Uniwersytet im. kard. S. Wyszyńskiego).

Członek Towarzystwa Naukowego KUL, Polskiego Towarzystwa Semiotycznego, „Wspólnoty Polskiej” oraz Związku Sybiraków. Członek Zarządu Instytutu Jana Pawła II KUL. Redaktor „Summarius” TN KUL.

Główne obszary badań: filozofia – logika, szczególnie: semiotyka i ogólna metodologia nauk oraz historia tych dziedzin (myśl polska, belgijska i rosyjska), myśl i działalność Jana Pawła II, podstawy i zastosowanie etyki, problemy ekologii, problematyka polonijna.

Najważniejsza publikacja książkowa: *Problemy asercji zdaniowej. Szkice pragmatyczne* (1972). Autor wielu inicjatyw naukowych i wydawniczych.

Marek Marczewski, doktor, teolog. Urodzony w 1947 r. w Połczynie Zdroju. Studia teologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz podyplomowe studia z zakresu bibliotekoznawstwa na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Założyciel Wyższej Szkoły Służby Społecznej im. ks. Franciszka Blachnickiego w Suwałkach i jej rektor w latach 1993-1996. W latach 1993-1996 prezes, a obecnie wiceprezes Stowarzyszenia „Gaudium et Spes” w Suwałkach, przewodniczący Ośrodka Badań nad Diakonatem Stałym przy tym stowarzyszeniu.

Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.

Redaktor wydawnictw zbiorowych, m. in. książek: *Diakon w Kościele współczesnym* (1991); *Oto daję ci imię nowe...* (1994); oraz współautor *Proseminarium* (1995).

Ludmiła Marjańska, poetka i tłumaczka. Urodzona w 1923 r. w Częstochowie. Studia z zakresu filologii angielskiej na Uniwersytecie Warszawskim.

Od 1957 do 1979 r. redaktor audycji poetyckich w Polskim Radiu w Warszawie (w latach 1965-1969 kierownik Redakcji Poezji i Satyry, później samodzielny redaktor pr. III).

Członek Związku Literatów Polskich (od 1959 do 1983 r.) i Stowarzyszenia Pisarzy (od 1989 r., w latach 1993-1996 prezes Zarządu Głównego).

Uhonorowana licznymi wyróżnieniami Komitetu do Spraw Radia i Telewizji, tytułem Zasłużony Działacz Kultury, Medalem im. Anny Kamieńskiej, Nagrodą im. Stanisława Reymonta oraz nadaniem jej imienia szkole w Młodowicach.

Zbiory wierszy: *Chmurne okna* (1959); *Gorąca gwiazda* (1965); *Rzeki* (1969); *Druga podróż* (1977); *W koronie drzewa* (1979); *Dmuchawiec* (1984); *Blizna* (1986); *Zmrożone światło* (1992); *Prześwit* (1994); *Stare lustro* (1994); *Przez całe życie miłość* (1998); *Wybór wierszy* (1998); *Spotkanie z Weroniką* (1999); powieści: *Powrócić do miłości* (1971); *Stopa Trzeciej Gracji* (1980); *Pierwsze śniegi, pierwsze wiosny* (1985); *Życie na własność* (1987) oraz książki dla młodzieży.

Autorka licznych przekładów z literatury angielskiej i amerykańskiej: poezji (R. Burns, T. Roethke, E. Browning, M. Moore, R. Wilbur, E. A. Robinson, W. B. Yeats – wyróżnienie Stowarzyszenia Tłumaczy Polskich za *Poezje wybrane*, E. Dickinson) i prozy (M. Forster, J. Bierhorst, A. Tyler, C. Shields).

Ks. Janusz Nagórny, profesor, teolog, duszpasterz. Urodzony w 1950 r. w Korczowie k. Lwowa. Studia w Wyższym Seminarium Duchownym w Lublinie oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1973-1976 wikariusz w kolegiacie zamojskiej. Od 1979 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, obecnie kierownik Katedry Teologii Moralnej Szczegółowej i Instytutu Teologii Moralnej. Ponadto w latach 1984-1992 duszpasterz nauczycieli diecezji lubelskiej, a od 1991 r. wykładowca dla środowisk nauczycielskich.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL. Przewodniczący Sekcji Polskich Teologów Moralistów.

Główne obszary badań: biblijny fundament moralności chrześcijańskiej, moralność zawodowa, moralność społeczna.

Najważniejsze publikacje książkowe: „*Veritatis splendor*”. *Przesłanie moralne Kościoła* (współred., 1994); *Katechizm Kościoła katolickiego. Przesłanie moralne Kościoła* (współred., 1995); *Vivere in Christo. Chrześcijański horyzont moralności* (współred., 1996); *Człowiek – sumienie – wartości* (współred., 1997); „*Evangelium vitae*”. *Tekst i komentarze* (współred., 1997); *Posłannictwo chrześcijan w świecie, t. 1, Świat i wspólnota* (1997); *Tożsamość i metodyka nauczania teologii moralnej* (współred., 1997); *Veritatem facientes* (współred., 1997); *Teologia moralna u kresu II tysiąclecia* (1998).

Joaquín Navarro-Valls, doktor, lekarz psychiatra, dziennikarz. Dyrektor Biura Prasowego Stolicy Apostolskiej. Urodzony w 1936 r. w Kartagenie (Hiszpania). Studia z zakresu medycyny, dziennikarstwa i komunikowania społecznego na uniwersytetach w Granadzie, Pamplonie i Barcelonie.

Członek Rady Zarządzającej, a następnie przewodniczący Stowarzyszenia Dziennikarzy Zagranicznych we Włoszech. Założyciel (1964 r.) i członek zarządu czasopisma „Diagonal” w Barcelonie; korespondent zagraniczny „Nuestro Tiempo”. Od 1977 r. korespondent zagraniczny madryckiego dziennika „ABC”. Dyrektor Holy See Press Office od 1984 r.

Wyróżniony nagrodami za działalność dziennikarską: „Leader d’Opinione”, „Calabria”, „Laurel 1985” (przyznana przez Stowarzyszenie Dziennikarzy w Murcii), „Ischia”, „Communicator of the Year” (przyznana przez Telecom Italia) oraz licznymi odznaczeniami.

Główne obszary badań: psychiatria, społeczne oddziaływanie mediów.

Najważniejsze publikacje książkowe: *La manipulación publicitaria* (1970); *La familia y el mundo actual* (1976); *La familia y la educación* (1978); *Fumata Blanca* (1978).

Grzegorz Przebinda, doktor habilitowany, filolog-rusycysta, historyk idei. Urodzony w 1959 r. w Jaworznie. Studia z zakresu filologii rosyjskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz z zakresu filozofii na Papieskiej Akademii Filozoficznej w Krakowie.

Od 1983 r. pracownik Instytutu Filologii Wschodniosłowiańskiej UJ, od 1999 – dyrektor Instytutu. Członek redakcji czasopism: „Przegląd Rusycystyczny”, „Nowaja Polska” (miesięcznik wydawany w Polsce i rozpowszechniany na terenie Federacji Rosyjskiej). Członek kolegium redakcyjnego kwartalnika „Ethos”.

Główne obszary badań: rosyjska myśl filozoficzna, kultura i literatura rosyjska XIX i XX wieku, stara i współczesna historia Rosji, dzień dzisiejszy Federacji Rosyjskiej.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Włodzimierz Sołowjow wobec historii* (1992); *Mikołaj Czernyszewski – późny wnuk Oświecenia* (1996); *Od Czaadajewa do Bierdiajewa. Spór o Boga i człowieka w myśli rosyjskiej 1832-1922* (1998, nagroda MEN, Nominacja do nagrody im. Jana Długosza), leksykon *Kto jest kim w Rosji po 1917 roku* (współautor, 2000), *Zaułki Mistrza Wolanda* (2000); *Jan Paweł II wobec Rosji i Ukrainy* (w przygotowaniu).

Tomasz Strzebosz, profesor, historyk, harcmistrz. Urodzony w 1930 r. w Warszawie. Studia z zakresu historii na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie i na Uniwersytecie Warszawskim.

W latach 1952-1953 asystent w Archiwum m. st. Warszawy (usunięty w 1953 r. z przyczyn politycznych), 1954-1966 asystent, potem adiunkt w Muzeum Historycznym w Warszawie, a następnie (1966-1982) w Pracowni Dziejów Polski w II Wojnie Światowej Instytutu Historii PAN, od 1984 pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 1993 r. pracownik naukowy Instytutu Studiów Politycznych PAN.

W latach 1945-1949, 1956-1959, 1980-1981 i 1989 harcmistrz, a następnie instruktor Związku Harcerstwa Polskiego; od 1989 do 1992 r. przewodniczący, obecnie honorowy przewodniczący Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej.

W latach 1980-1981 wiceprzewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Instytucie Historii PAN; członek Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie.

Członek Polskiego Towarzystwa Historycznego.

Główne obszary badań: Warszawa w XVI w., II wojna światowa, konspiracyjne organizacje młodzieżowe, Armia Krajowa, Powstanie Warszawskie, polskie państwo podziemne w latach 1939-1945, okupacja sowiecka ziem wschodnich II Rzeczypospolitej w latach 1939-1941, postawy społeczeństwa polskiego w latach 1939-1945.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Tumult warszawski 1525* (1959); *Akcje zbrojne podziemnej Warszawy 1939-1944* (1978, wyróżniona nagrodą księgarzy „Polskie Książki 1978”); *Szare Szeregi jako organizacja wychowawcza* (1986); *Oddziały szturmowe konspiracyjnej Warszawy 1939-1945* (1979, nagroda „Polityki”); *Ludność cywilna w Powstaniu Warszawskim* (1974, nagroda sekretarza naukowego PAN oraz nagroda „Polityki”); *Bohaterowie „Kamieni na szaniec” w świetle dokumentów* (1994); *Spółeczeństwo białoruskie, litewskie i polskie na ziemiach wschodnich II Rzeczypospolitej w latach 1939-1941* (red., 1995); *Saga o pułkowniku Jerzym Dąbrowskim „Łupaszce” (1889-1941)* (1996); *Okupacja sowiecka (1939-1941) w świetle tajnych dokumentów* (red., 1996); *Studia z dziejów okupacji sowieckiej (1939-1941)* (red., 1997); *Rzeczpospolita podziemna. Społeczeństwo polskie wobec państwa podziemnego 1939-1945* (w druku).

Tadeusz Styczeń SDS, profesor, filozof, etyk. Urodzony w 1931 r. w Wołowicach k. Krakowa. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Obecnie kierownik Katedry Etyki, kierownik Instytutu Jana Pawła II KUL, członek Rady Naukowej tegoż Instytutu, redaktor naczelny kwartalnika „Ethos”. Profesor Instytutu Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II przy Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie.

Członek-założyciel Internationale Akademie für Philosophie (Dallas, USA, obecnie Liechtenstein), członek Towarzystwa Naukowego KUL, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Konsultor Papieskiej Rady do Spraw Rodziny oraz Papieskiej Rady do Spraw Duszpasterstwa Służby Zdrowia. Członek Rady Zarządzającej Papieskiej Akademii Życia. Redaktor „Roczników Filozoficznych” KUL (z. 2), współpracownik czasopism: „Aletheia”, „Anthropotes” i „La Nuova Europa”.

Doktor honoris causa Uniwersytetu Nawarry w Pamplonie.

Główne obszary badań: etyka, metaetyka, antropologia filozoficzna i teologiczna, myśl Jana Pawła II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Problem możliwości etyki jako empirycznie uprawomocnionej i ogólnie ważnej teorii moralności. Studium metaetyczne* (1972); *Zarys etyki, cz. I: Metaetyka* (1974); *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Etyka niezależna?* (1980); *W drodze do etyki* (1984); *Jedynie prawda wyzwala. Rozmowy o Janie Pawle II* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Wolność w prawdzie* (1988); *Nienarodzony miarą demokracji* (red., 1991); *Wprowadzenie do etyki* (1993); *Solidarność wyzwala* (1993); *Urodziłeś się, by kochać* (1993); *Życie jest święte* (współred., 1993); *Czytając „Przekroczyć próg nadziei”* (współred., 1995); *ABC etyki* (współautor, 1996); *O etyce Karola Wojtyły – uczeń* (1997); *Medicine and Law: For or Against Life?* (współred., 1999; wyd. pol. *Medycyna i prawo: za czy przeciw życiu?*, 1999). Redaktor serii: „Człowiek i Moralność”, „Jan Paweł II Naucza”, „Biblioteka Ethosu”.

Ks. Adam Ludwik Szafrański, profesor, teolog. Urodzony w 1911 r. w Nowym Sączu. Studia teologiczne we Fryburgu Szwajcarskim i w Lublinie.

Od 1952 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego i równoległe Seminarium Duchownego w Kielcach. Obecnie emerytowany.

Redaktor działu Teologia pastoralna w redakcji Encyklopedii Katolickiej. W latach 1970-1980 redaktor naczelny serii „Textus et studia historiam theologiae in Polonia excultae spectantia” (ATK).

Główne obszary badań: polska teologia w XIV i XV w. (szczególnie Mateusz z Krakowa), teologia Soboru Watykańskiego II, laikat i apostołstwo świeckich, interpretacja znaków czasu, chrześcijańskie podstawy ekologii.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Opuscula theologica o spowiedzi i komunii świętej* (1974); *Teologia liturgii eucharystycznej* (1973); *Eucharystia w duszpasterstwie* (red., 1977); *Małżeństwo i rodzina w świetle nauki Kościoła i współczesnej teologii* (red., 1985); *Kairologia, Zarys nauki o Kościele w świecie współczesnym* (1990); Jan Paweł II *Dominum et vivificantem. Tekst i komentarze* (red., 1993); *Chrześcijańskie podstawy ekologii* (1993).

Dariusz W a d o w s k i, doktor, socjolog. Urodzony w 1967 r. w Lubartowie. Studia socjologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1991 roku pracownik naukowo-dydaktyczny KUL.

Członek Polskiego Towarzystwa Socjologicznego, od 1992 wicedyrektor Akademii Społecznej. Członek Towarzystwa Naukowego KUL.

Główne obszary badań: teorie kultury, kultura lokalna i regionalna, więzi społeczne w zmieniającym się społeczeństwie, społeczno-kulturowe konsekwencje bezrobocia, mity współczesnych społeczeństw, przemiany edukacji.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Kapitał ludzki czynnikiem rozwoju Euroregionu Bug (raport z badań)* (współautor, 1997); *Kultura dnia codziennego i świątecznego w rodzinie* (współred., 1998); *Przewyciężanie ubóstwa i przeciwdziałanie bezrobociu. Materiały na konferencję* (współred., 1999).

Ks. Alfred W i e r z b i c k i, doktor, filozof, poeta. Urodzony w 1957 r. w Maryninie na Lubelszczyźnie. Studia teologiczne i filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Internationale Akademie für Philosophie w Liechtensteinie.

W latach 1982-1983 wikariusz w Nałęczowie, od 1983 do 1986 r. duszpasterz akademicki w Lublinie. W 1991 r. duszpasterz przy parafii Najświętszego Serca Jezusa w Lublinie. W latach 1992-1997 redaktor programów katolickich w Telewizji Lublin. Od 1992 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL.

Członek Zarządu Instytutu Jana Pawła II KUL i Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Główne obszary badań: etyka, filozofia polityki.

Autor książki *The Ethics of the Struggle for Liberation. Towards a Personalistic Interpretation of the Principle of Non-Violence* (1991) oraz tomików poetyckich: *Jak ciemność w ciemności* (1991); *Inaczej każdej wiosny* (1993); *Kogut z Akwilei* (1999); *Znaki szczególne* (2000); *Zgubionymi kredkami* (w druku). Tłumacz A. Rosminiego *Zasad etyki* (1999).

Stefan W i l k a n o w i c z, magister, inżynier, nauczyciel, publicysta i działacz katolicki. Urodzony w 1924 r. w Warszawie. Studia z zakresu mechaniki na Politechnice Warszawskiej, studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Po studiach pracownik Zakładów Mechanicznych URSUS, bibliotekarz w Zakładzie Filozofii KUL, nauczyciel w Niższym Seminarium Duchownym Księży Marianów, w Liceum Sióstr Zmartwychwstańek oraz w Liceum Sióstr Felicjanek, pracownik Centralnego Zarządu Transportu Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego. Od 1957 r. związany z redakcją „Znaku” i „Tygodnika Powszechnego”, od 1978 do 1994 r. redaktor naczelny „Znaku”.

Prezes (i członek) Sodalicji Mariańskiej Akademików w Warszawie (1947-1948). Przewodniczący Komisji Apostolstwa Świeckich Synodu Archidiecezji Krakowskiej w latach 1972-1979, członek Papieskiej Rady do Spraw Świeckich. Członek założyciel, prezes i członek zarządu Klubu Inteligencji Katolickiej w Krakowie i w Warszawie. Wiceprzewodniczący Krajowej Rady Katolików Świeckich, wiceprzewodniczący Międzynarodowej Rady Państwowego Muzeum Oświęcim-Brzezinka, wiceprzewodniczący Polskiego Komitetu do Spraw UNESCO, przewodniczący zarządu Fundacji Kultury Chrześcijańskiej „Znak”.

Kawaler Orderu św. Sylwestra.

Najważniejsza publikacja książkowa: *Dlaczego i jak wierzę* (1969).